

Dz. Urzęd. Tymcz. Kom. Rząd. Śl. Ciesz. r. 1921 № 17 poz. 377¹⁾

**Ogłoszenie Tymczasowej Komisji Rządowej Śląska
Cieszyńskiego w Cieszynie z dnia 1 kwietnia 1921 r.,
L. IV-162/5, w przedmiocie przepisów o opłatach za czyn-
ności Urzędów Miar.**

Od dnia 1 kwietnia 1921. Urzędy Miar na Śląsku Cieszyńskim pobierać
będą opłaty za czynności według następujących przepisów:

CZĘŚĆ I.

Przepisy ogólne. *podm. 4, 194 B*

1. Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II. niniejszego rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym cechowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych.

2. Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchownych przed uiszczeniem opłaty okaże się, że dostarczone do urzędu miar narzędzie miernicze jest nielegalne, zwraca się je zgłaszającemu bez pobrania opłaty, nawet wówczas, jeżeli istniejąca na niem cecha zostanie skasowana.

3. O ile legalizowanie odbywa się poza Urzędem, pobiera się prócz opłaty zasadniczej jeszcze opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Ta opłata dodatkowa nie może wynosić mniej, jak 250 marek od każdego zgłoszenia.

Artykuł ten nie ma zastosowania przy sprawdzaniu naczyń pojemności niekwalifikowanej. (Cz. II. ust. V.)

4. Jeżeli urzędnik, delegowany do legalizowania poza Urzędem, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchownych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też z powodu innych okoliczności, wynikających z winy zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 250 marek.

¹⁾ Sprostowano w Cz. I. art. 8., Cz. II.: ust. V. a) 2., V. c), VI. a), VIII. a), IX. a) 2, IX. d), Cz. III.: ust. I i II.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1921 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

5. Zgłaszający narzędzia miernicze do legalizowania poza Urzędem, lecz w siedzibie Urzędu, opłaca 150 mk. za 8 godzin, 100 mk. za 6 godzin i 60 mk. za 4 lub mniej godzin pracy, jako wynagrodzenie dla urzędnika. Czas, zużyty na przebycie drogi do miejsca sprawdzenia, wlicza się do godzin pracy.

Poza siedzibą Urzędu wynagrodzenie dla urzędnika wraz z djetami liczy się 250 mk. za każdy rozpoczęty dzień. Oprócz tego przy cechowaniach poza siedzibą Urzędu zgłaszający powinien ponieść kosztu noclegów urzędnika albo dostarczyć je w naturze.

W razie zmiany mnożnika dla płac urzędniczych, obowiązującego w chwili wydania rozporządzenia niniejszego, wyżej wymienione normy djet i wynagrodzeń będą się zmieniały w tym samym stosunku z zaokrągleniem wzwyż do 5 marek.

6. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od Urzędu, zgłaszający, niezależnie od innych opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika.

7. W razie, jeżeli zgłaszający narzędzie miernicze do legalizacji poza Urzędem nie posiada narzędzi normalnych lub środków pomocniczych i przedmioty te zostaną mu wypożyczone przez Urząd, zgłaszający ponosi wszelkie koszty przewozu tam i z powrotem tych przedmiotów i opłaca za ich wypożyczenie według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

Prócz tego zgłaszający opłaca kaucję w wysokości wartości narzędzi oraz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za ich całość i zobowiązuje się do zwrotu kosztów naprawy wydanych narzędzi na wypadek ich uszkodzenia. W razie niezwrócenia do Urzędu tych narzędzi w terminie umówionym, wypożyczający ponosi opłatę za przetrzymanie w wysokości 300 mk. za dobę.

8. W wypadku, kiedy, za zgodą kierownika Urzędu, sprawdzanie poza Urzędem odbywa się przy pomocy mniejszej od przepisanej ilości narzędzi normalnych lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę według taryfy, wydawanej przez Główny Urząd Miar.

9. Za dokonanie przez Urząd Miar poprawek, których wykonanie jest przepisane przez Główny Urząd Miar, nie pobiera się opłaty. Za poprawki, których dokonywanie przez Urzędy Miar jest dozwolone przez Główny Urząd Miar, pobiera się dodatkową opłatę, której wysokość określi Główny Urząd Miar.

10. Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie czynności legalizowania poza Urzędem, w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego cechowania, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za narzędzia poprawiane. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego zgodą.

11. Za wykonanie przepisanego oznaczenia pobiera się opłatę w wysokości 10 marek od każdego oznaczenia lub jego części. Za wykonanie oznaczeń pojemności i tary na beczkach nie pobiera się opłaty.

12. Za ekspertyzy dla sądów i urzędów w sprawach karnych i wszystkie te, przy których określa się liczbowo stopień nierzetelności narzędzia, opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II. niniejszego rozporządzenia, podwaja się; opłaty zaś dodatkowe stosuje się w myśl niniejszych przepisów.

13. Za wydanie świadectwa ekspertyzy pobiera się 5 marek. Taką opłatę pobiera się za świadectwo uwierzytelnienia w wypadkach, przewidzianych w części II. pod V. a), V. b), VIII. e) i VIII. f).

13. Opłaty za czynności sprawdzania i uwierzytelniania, prócz wypadków, przewidzianych w części II. pod V. a), V. b), VIII. e) i VIII. f), opłaty za specjalne prace Głównego Urzędu Miar, jako też opłaty za legalizowanie narzędzi mierniczych, dopuszczonych tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawiane będą przez Główny Urząd Miar.

CZEŚĆ II.

TARYFA OPŁAT ZASADNICZYCH.

I. Przymiary (miary długości).

- a) Przymiary bławatne:
miary ogólnej 0,5 metra	10 mk.
miary ogólnej 1 metra	15 "
- b) Inne przymiary sztywne lub składane:
miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 mk.
dłuższe	30 "
- c) Przymiary wstępowe:
miary ogólnej do 10 metrów włącznie	20 mk.
dłuższe	30 "
- d) Przymiary dokładniejsze 30 "

II. Suwaki miernicze (miary grubości) i przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi lub zwierząt.

- a) z drzewa:
miary ogólnej do 1 metra włącznie	15 mk.
dłuższe	20 "
- b) z innych materiałów:
miary ogólnej do 1 metra włącznie	30 "
dłuższe	40 "

Oplaty powyższe (pp. I. i II.) winny być pobierane od takich narzędzi mierniczych, na których miara oznaczona jest tylko w jednym miejscu.

O ile miary oznaczone są w różnych miejscach, pobiera się opłatę o 100% wyższą. Normalnie rachuje się na metrze 100 podziałek. Za każde 100 dodatkowych kresek pobiera się 2 marki.

III. Planimetry (miary powierzchni).

za każdy przyrząd 200 mk.

IV. Narzędzia do pomiaru objętości płynów.

- a) pojemniki zwyczajne:
wielkości do $\frac{1}{4}$ l (1 kwaterki) włącznie	5 mk.
" 0,5, 1 i 2 litrów	10 "
" 1 garncu, 5 litrów	20 "
" 10 i 20 litrów	40 "
większe	60 "
- b) pojemniki dokładniejsze:
pobiera się opłatę o 100% wyższą, niż za pojemniki zwyczajne;
- c) przyrządy miernicze do płynów:
za sprawdzenie każdego ograniczenia	10 mk.
dopłata od każdego przyrządu	30 "

V. Naczynia pojemności niekwalifikowanej.

- a) Wzorcowanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie naczyń pojemności niekwalifikowanej:

1. konwie do mleka, gąsiory (balony szklane) wielkości

do 10 l włącznie	20 mk.
wielkości powyżej 10 l do 20 l włącznie	25 "
" " 20 l do 50 l "	30 "
większe.	35 "
2. inne naczynia pojemności niekwalifikowanej (beczki i t. p.) wielkości do 60 litrów włącznie 10 mk.

wielkości powyżej 60—110 l włącznie.	20 "
" " 110—210 l "	30 "
" " 210—310 l "	40 "
" " 310—410 l "	50 "
" " 410—600 l "	60 "
" " 600 litrów za każde następne pełne	
lub rozpoczęte 100 l	10 "

 b) określanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie tary mokrej naczynia za każde naczynie 15 mk.
- c) Przy sprawdzaniu beczek poza Urzędem przy zachowaniu dotychczas obowiązujących warunków (art. 2 rozp. austr. Min. Handlu z dnia 18 sierpnia 1906 r. R.-G.B. №175.) opłaty, wymienione pod a) 2., zmniejszają się o 20%.
- d) Od naczyń pojemności niekwalifikowanej, sprawdzonych w Urzędzie, opłaca się dodatkowo składowe, licząc po 60 fen. od doby i hektolitra za każdą dobę po upływie dwóch dni od terminu odbioru, wyznaczonego przez Urząd Miar. Ułamki marki zaokrągla się wzwyż do jednej marki.

VI. Narzędzia do pomiaru objętości ciał sypkich.

- a) Pojemniki cylindryczne:

wielkości do 0,5 l włącznie	5 mk.
" 1 litra.	10 "
" 2 litrów.	15 "
" 1 garnca i 5 litrów	20 "
" 10 i 20 litrów.	30 "
" 50 litrów.	40 "
większe	50 "
- b) Skrzynie miernicze, kadzie wyładunkowe i naładunkowe, wagoniki i naczynia transportowe, ramy miernicze, wozy miernicze:
 - 1) skrzynie miernicze 25 mk.
 - 2) kadzie wyładunkowe i naładunkowe wielkości do

2 hektolitry włącznie	40 "
większe	50 "
 - 3) wagoniki i naczynia transportowe wielkości do

2 hektolitry	40 "
większe	50 "
 - 4) ramy miernicze 40 "
 - 5) wozy miernicze wielkości do 2 metrów sześciennych włącznie 40 "
 - większe 50 "

VII. Ramy miernicze do drzewa opałowego.

Od każdej ramy 20 mk.

VIII. Odważniki.

a) Handlowe zwyczajne:

wielkości do 5 dkg włącznie	3 mk.
" 10 i 20 dkg	5 "
" od 50 dkg do 5 kg włącznie	10 "
" 1 i 2 mrg	20 "
" 5 mrg	40 "

Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika legalnego nie odpowiada wielkościom wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.

b) Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się opłaty o 50% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne o tej samej masie rzeczywistej.

c) Handlowe dokładniejsze:

wielkości poniżej 10 gramów	4 mk.
" od 10 g do 20 dkg włącznie	8 "
" od 50 dkg do 2 kg	15 "
wielkości od 5 kg do 2 mrg	30 "
" 5 mrg	60 "

d) Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się opłaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.

e) Do sprawdzania wag:

wielkości poniżej 10 kg	30 mk.
" od 10 do 25 kg włącznie	40 "
większe	60 "

f) Wagony tarowe:

Od każdego wagonu	300 "
-----------------------------	-------

IX. Wagi.

a) Wagi handlowe zwyczajne.

1. Proste odważnikowe nośności od 2 kg włącznie	20 mk.
nośności powyżej 2 ÷ 10 kg włącznie	30 "
" " 10 ÷ 100 kg "	50 "
" " wyżej 100 kg	100 "
2. Proste przesuwnikowe (bezmiany) nośności do 10 kg włącznie	40 mk.
nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	60 "
" " 50 kg	80 "
3. Złożone:	
nośności do 2 kg włącznie	50 mk.
" powyżej 2 ÷ 10 kg włącznie	80 "
" " 10 ÷ 50 kg "	120 "
" " 50 ÷ 100 kg "	150 "
" " 100 ÷ 500 kg "	200 "
" " 500 ÷ 1000 kg "	300 "
" " 1000 ÷ 3000 kg "	400 "
" " 3000 ÷ 6000 kg "	600 "
" " 6000 ÷ 10000 kg "	900 "
" " 10.000 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 5000 kg	300 "
Dopłata za skalę do wagi złożonej	50 "
Prócz tego od każdego wrębu skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 do 2000 kg włącznie	5 "

- Od każdego wrębu w skali ponad 2000 kg 10 „
- b) Wagi dokładniejsze:
nośności poniżej 50 gramów	30 „
„ od 50 g do 500 g włącznie	50 „
„ powyżej 500 g do 2 kg	80 „
„ „ 2 kg do 10 kg	120 „
„ „ 10 kg	150 „
- c) Wagi automatyczne:
1. Wagi automatyczne odważnikowe:

nośności do 50 kg włącznie	400 „
„ powyżej 50 kg do 500 kg włącznie	700 „
„ „ 500 kg	1000 „
 2. Wagi automatyczne przesuwnikowe:

nośności do 3000 kg włącznie	500 „
„ powyżej 3000 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 1000 kg	100 „
- Prócz tego stosuje się wymienioną w punkcie IX. a) 3. dopłatą za skalę i wręby.
- d) Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i poczcie.
- Oplaty te same, co dla wag handlowych.
- e) Za sprawdzanie (Cz. I art. 1 rozp. o opłatach za czynności Urzędów Miar) wag, już uprzednio cechowanych przez Urzędy właściwe na obecnym terytorjum Państwa Polskiego i posiadających czytelną i wyraźną cechę, pobiera się połowę opłat powyższych. Nie dotyczy to jednak wag o nośności, przekraczającej 3000 kg, wag fundamentowanych, automatycznych, bagażowych, towarowych, kolejowych i pocztowych, oraz wag dokładniejszych.

CZĘŚĆ III.

Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do Urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

- I. Odważanie handlowe zwyczajne:

Przedmioty od $\frac{1}{2}$ dkg do 10 kg włącznie	2 mk.
„ cięższe od 10 kg za każde następne ca- łe lub rozpoczęte 10 kg	1 „
- II. Odważanie handlowe dokładniejsze:

Przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie	5 „
„ cięższe od 1 kg do 50 kg za każdy na- stępny kilogram lub jego część	50 fen.
- III. Odważanie wzorcami normalnemi użytkowemi:

Przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie	10 mk.
„ cięższe od 1 kg do 20 kg za każdy nast. kilogram lub jego część	2 „

(podpisano) Komisarz Rządowy:
Żurawski.

